

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Eucharistia,
Eivsqve Adoratione, Libri Qvinqve**

Espence, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. IIII. Eucharistia catholicis superuenientibus asseruata, missa, &
participata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

panis quoque speciem seruari diutiū prohibitam, quod ea, licet seruū, etiam mucefit. Has autem arculas Græci Latinique prisci vocauerunt, ut & hodiēque vocant Ciboria & Cibotia. Sint autē prophanis scriptoribus οἰεώπια & κιβωτία, folianè vasculorum, an vascula foliorum instar, post Horatium, Plinium, Dioscoridem, Athenæū, Cælium &c. Philologis & Lexicis Græcis & Latinis relinquō disputandum. Sic in libro Pontificum, pōtificum vitis, & alibi legimus Symmachum I. in Basilica S. Andreæ vel Sylvestri, vel Martini (huius enim nihil refert) argenteum fecisse ciborum librarum cxx. & Gregoriū I. ad B. Apostolum Petrum, alterum super altare posuisse cum columnis quatuor ex argento puro, in eundem usum, hoc est, sacramenti asseruationem. Et Zonaras scribit, Imp. Iustiniano Ecclesia magna iam absoluta & consecrata, magnum globum terræ motu cecidisse, eoque causa n. ciborum sacræ mensæ cum ea contritum.

*Ciboria,**Cibotia.**Tom. 3.*

*Eucharistia superuenientibus Catholicis afferuata,
missa, & participata. Cap. IIII.*

Everunt & aliæ in Ecclesia veteri venerabilis Eucharistiæ tum in templis afferuandæ, tum etiam aliquo atque aliquo missandæ rationes. Apparet enim ex historia Ecclesiastica Episcopis Catholicis Romani aliud de ventitantibus Romanos episcopos non hanc tantum ut fospitibus tesseram, sed & quidē multò magis ut cōmunionis & Catholicismi symbolū solēniter trāsmisisse. Sic Irenēus in Ieiuniosa illa, ut ita loquar, siue Paschali controuersia scribit ad Victorem I. papā & martyrem, Praefores, ait, tui Rom. Episcopi, aliter quam nos Paschal liceretur obseruantes, nostris Episcopis suo more atq; secus quam vos, id obseruantibus, Eucharistiā tamen miserūt, ciūsq; illis ministeriū pacis & honoris ergo Romæ permiserunt. Quem morem in legē abiisse, coniicere est ex cōstitutione Melciadis papæ itidē & martyris, ut ex Episcopi cōsecretu oblationes propter hæreticos (haud dubiè internoscēdos) dirigerētur per Ecclesias (indubie Catho-

*Euchari-
stia episco-
pis catholi-
cī missa.**Euseb. 5.**24.
Nicephor.**4.39.
Concil.
tom. 1.*

DE EUCCHARISTIA

licas) Renarrant liber Pontificalis, Bede & Adonis Martyrologia: Et qui ad Damasum aut Rusticum Narbonensem fertur Hieronymi liber de septem gradibus Ecclesiæ, in sexto, qui sacerdotum est. Eucharistiæ, inquit, iam pridem per presbyteros benedictam, si vesus exegerit, episcopi accipere debent, neque id ad iniuriam reuocare, quod à minori ea scilicet sit benedicta. Nec dico, presentibus & altari Episcopis astantibus, presbyteros posse sacramenta confidere (eorum, credo, iniussu) Sed si forte vesus exegerit, ut venientes ad Ecclesiam sacerdotes (episcopi) eisdem quibus horis oblatio aut parata nō sit, aut etiam offerri non possit, non debent episcopi repudiare Eucharistiam, si ponatur in altari, quam accipi oportet propter Christum, quoniam corpus Christi est. Hæc ille. Vbi audis Eucharistiam iam pridem ab alio confessam aduentori episcopo porrigi solitam, & hunc in vsum ante parari. Idem videtur sanxisse de diaconis Concilij Nicenii canon XIII. vt Eucharistiam vel ab episcopo aut presbytero præsente sumerent, vel si non fuissent in præsenti episcopus aut presbyter, proferrent ipsi & manducarent, ab illorum scilicet altero prius cœsecratam (nam idem canon negat diaconos sacrificij huius offerendi habere potestatem) & in vsum petentium aut petitorum cum aliorum, tum diaconorum afferuamat. Etsi non est dissimulandum hanc particulam non esse in fonte Graeco, nec in alia translatione, ubi ponitur hic canon in ordine XVIII. & à Gratiano eundem canonem citante prætermitti. Sit igitur coniectura locus hic, non argumentum necessarium. In hunc extenorum, inquam, aduentoriū & peregrinorum, nec tantum in ægrotorum vsum, Eucharistiam etiam in episcopiis, nedum in templis diligenter olim seruari solitam appareat, de templis quidē, præter superiora, ex Concilij Turonencij. II. sub Pelagio I. canonie 3. Ut corpus Domini in altari, non in armario sub crucis titulo componatur. Nec ita post sub Gregorio I. Pelagi successore Gregorius episcopus Turonensis, eius & aequalis & amicus, miraculorum in gloriam sanctorum martyrum, capite quo scribit non esse tractanda sacra animo polluto, scribit & inter alia, idque in adolescentia sua

Eucharistia superuenientibus data.

Diaconi
Eucharistiam ab alio cœsecratam & afferuata su-
mebant.

Distin. 93.
can. Per-
venit.

Eucharistia etiam
in episcopiis
affermata.

Lib. 1.
cap. 86.

sua gestum audiisse, In Ricomagensi vico ciuitatis Arueouæ, die festo S. Polycarpi martyris, lecta (eius) paſſione, cū reliquis ex canone sacerdotali lectionibus, adueniente tempore ad ſacrificium offerendum, Diaconū *Turris* ſa-accepta turre, in qua ministerium (vel potius mysteriū) *cramenta-* Dominici corporis habebatur, ferre cœpiffe ad hostium, *ria.* ingressūque templum, vt eam altari ſuperponeret, elapſam de manu, in aëre lataim, & ſic ad aram accedentem, manu non potuiffē aſſequi, quòd in cōſcientia, credo, pollutus eſſet, &c. Hic coniicere eſt sacramentum in tem- plo confeſtum, in Episcopium, Episcopi domicilium, tē- plo vicinum in turricula aut arcula sacramentaria, mitti ſolitum, ibidemque aſſeruari, donec iterum die ſolenni ad publica miſſarum ſolennia in basilicam referretur. Ferri autem & referri, haud opinor ſine reuerentia ſoli- tam, & ferentium & ſpectantium.

*Eucharistiā ad monachos delata, & in eoram
uſum afferuata.* Cap. V.

EVit & Eucharistiæ afferuandæ geſtandæque occaſio, monachorum quoque ſolitudo, vt hominum vbiq[ue] olim potius quam in oppidis, & nusquam magis quam in deſertis morantium. Qui, cum laicorum pars eſſent ali- quandiu puriſima, & alij ratiuſ, ſepiuſ alij, quotidie qui- dam communicarent, coniicere eſt presbyteros, quos illi *Euchari-* apud ſe ordinarios non habebant, aut aliude, ſive ex vi- ſta ad mo- cinis vrbibus aut viciſ profiſcentes, Eucharistiā priuſ nachos de- ibidem confeſtratam ad eos deportare fuſſe ſolitos, aut *lata*, & a- ad monaſteria profeſtos ibi confiſcere, & confeſtam ſo- pud eos ſer- litariis illis pro ſuo cuique modo ac tempore utendam, *nata.* ac proinde afferuādam relinquere. Palladius in vita Ab. Cap. 9. batis Or. Viris, ait, magnis mos eſt, nihil carnis admitte- *Euchari-* re, priuſquam ſpiritale alimentū animæ tradiderint, hæc ſta ante autem eſt Christi cōmunio. In vita Apollo Abbatis, Nos *omnem ci-* inquit, oſculatus, lauit, orauit & hoſtatus eſt ad refectionem. Hoc autē faciebat omnibus fratribus qui ad iſum diana. veniebant. Qui etiam cum ipſo erant fratres, alimoniam Cap. 52.

F